

O I S O V I N Y

Nepostradatelný informační a inspirační zdroj pracovníků býv. OIS

Pravicový, liberální chem.inž. občasník. Založeno r. 1996

Slovo úvodem

Nový rok začal zostra, vlastně tak, jak by to mělo být, zimním počasím. Zimní efekt ještě zesílily pŕtky Ukrajiny a Ruska o zemní plyn, které způsobily vrásky lidem v řadě zemí Evropy. Kupodivu naše země je připravena dobře a to i díky ropovodu a plynovodu na západ snižujícím závislost na energiích z nevypočitatelného Ruska. Ovšem v Gaze je naopak horko. Dynamičtější začátek českého předsednictví EU jsme si nemohli ani přát. Typicky česky, s švejkovskou tradicí, jsme se to snažili odlehčit plastikou Entropa. No uvidíme, jak se nám bude dařit hasit nehasitelné a udržovat pozornost evropských medií.

Motto

„Nejdůležitější na světě nejsou věci, ale chvíle, okamžiky, vteřiny“.

Z citátů, reklam, inzerátů a...

„Rozdíl mezi chlapcem a mužem je v ceně jejich hraček“.
M. Andretti, pilot F1

„První polovinu života nám ničí rodiče, tu druhou děti“.

„Když super-lepidlo lepí všechno, proč ne vnitřek tuby“?

„Dřív si blbec přinejmenším jednou za rok uvědomil, že je blbec, ale dneska ani nápad“.
F. M. Dostojevskij

„Časem je nám líto všech hříchů, kterých jsme se dopustili – a také některých jiných, jichž jsme se naopak nedopustili“.

„Anděl je pro mne ten, kdo chodí pěšky, i když by mohl létat“.

„Lépe je mlčet a vypadat jako blbec, nežli promluvit a tato slova potvrdit“.

„Paměť je výsadou blbých. Chytrý nemá čas si pamatovat, chytrý musí vymýšlet“.
J. Werich

„Když muž nemá rozum, musí být žena vynalézavá. Když žena není vynalézavá, musí mít muž rozum“.

Víte, že?

- Je to v genech? Náklonnost k levicovým či pravicovým stranám je člověku vrozená. Tvrdí to nejnovější výsledky amerických výzkumů. Vědci z houstonské univerzity v Texasu došli k závěru, že snažit se přesvědčit voliče, aby dal přednost opačně zaměřené politické straně nebo jejímu představiteli, je stejně nesmyslné jako někoho žádat, aby měl modré oči místo hnědých. Podle nich jsou politické postoje v zásadě určeny geny, a proto je rozumové argumenty nemohou ovlivnit.
- Voda nad zlato. Více než miliarda lidí v padesáti zemích světa trpí nedostatkem vody. Tři miliardy tři sta tisíc lidí ve 127 zemích světa se každoročně nakazí chorobami, jejichž příčinou je znečištěná voda. Na choroby přenesené vodou umírá každý rok ve světě nejméně šest milionů lidí. Nemocemi získanými z vody trpí padesát procent lidí v rozvojových zemích. Padesát procent obyvatel světa nemá patřičné sanitární zařízení.
- Jak si populace reguluje, zda se budou rodit synové nebo holky? Studie rodin ukázala, že tendence mít syny a nebo dcery, je dědičná. Teorie vysvětluje i proč se po válečných konfliktech rodí více chlapců.
<http://www.osel.cz/index.php?clanek=4137>
- CIA používá v boji s Talibanem také viagru! Podle BBC jsou známy případy, kdy afghánští válečníci mající několik manželek byli ochotni za

zásobu viagry vyrazit řadu tajných informací. Jeden šedesátiletý Afghánec mající čtyři manželky zkusil modrou kosočtverečnou pilulku a propadl jí tak, že okamžitě zapomněl na službu Talibanu.

- Celoroční produkce oxidu uhličitého činností lidí představuje 1 % toho, co za půl roku vydýchá pouze malý hmyz. Výpočet je bez dýchání bakterií, bez většího hmyzu a živočichů větších jak větší hmyz.
<http://www.osel.cz/index.php?clanek=4183>
- Inkvizice zamíchala španělským genomem. Jejich katolická Veličenstva se v úspěšném roce 1492 rozhodli přinutit místní muslimy a židy k přestupu na křesťanství. Jejich argumenty byly řekněme smrtelně přesvědčivé. Část obětí uprchla do ciziny a zbytek přeživších musel změnit víru. To usnadnilo jejich asimilaci vítězným křesťanským obyvatelstvem. Tým genetiků vedený Markem Joblingem z University of Leicester se pokusil zjistit, jak hluboká ta asimilace mohla být. Vědci analyzovali Y chromozómy u více než 1000 Španělů a Portugalců, kteří se nepovažují za židy ani muslimy a jejich DNA srovnávali s DNA moderních židů a muslimských obyvatel severní Afriky. Ukázalo se, že každý pátý studovaný muž měl židovského předka a každý desátý severoafrického. Iberský poloostrov tedy v době inkvizice fungoval jako genetický tavicí kotlík a jeho dnešní populace díky tomu vlastní pestrou DNA. Tehdejší oběti inkvizice by to ale patrně nedocenily.
- Bude extra panenský olivový olej lékem proti rakovině? Kvalitní extra panenský olivový olej obsahuje chemické sloučeniny, které mohou spouštět likvidaci rakovinných buněk. Účinnou látkou by měly být polyfenoly a jejich účinek na expresi genu HER2.
<http://www.osel.cz/index.php?clanek=4158>
- Mozky chudých se liší od bohatých
<http://www.osel.cz/index.php?zprava=1150>
- Přistěhovalci a průměrný dožitý věk
<http://www.scienceworld.cz/sw.nsf/ID/816C6B8FFCB9C978C12574760045DC5C?OpenDocument&cast=1>

Klimatismus – nové náboženství

Není to tak dávno, co jsme oslavili milénium. Před dvěma tisíci lety vzniklo křesťanské náboženství, které bezesporu významným způsobem ovlivnilo dějiny a kulturu našeho kontinentu a zachovalo si svůj dopad s překvapivou vytrvalostí. Svět však postupil k technické civilizaci a tak jsme svědkem zrodu nového náboženství. Týká se vlivu člověka na vývoj klimatu naší planety. Nemá jediného mesiáše, ale řadu proroků. Tak jako křesťanství se snažilo zapůsobit na lidi vidinou nebe a pekla a dát jim víru a naději, působí klimatismus strachem z klimatické budoucnosti a vzbuzuje naději, že člověk svými skromnými prostředky může zasáhnout do těchto mohutných přírodních sil. Je tu přece jen malý rozdíl. Nebe a peklo jsou transcendentní pojmy, na které si nemůžete sáhnout, ale klima je něco, co tu bylo dávno před člověkem a je předmětem podrobného zkoumání. Víme, že v historii planety bylo klima mnohokrát mnohem teplejší, než dnes a také, že se v posledních milionech let celkem pravidelně střídají delší doby ledové s poměrně krátkými teplejšími meziledovými dobami. V jedné takové teď máme to štěstí žít. Z historických dat se zdá, že nástup doby ledové je paradoxně způsoben přehřátím planety a zejména jejího vodstva. To ochromí tepelnou cirkulaci z

rovníkových oblastí k pólům, např. jako zastavení golfského proudů v oblasti Evropy. Výsledkem je nárůst polárního ledu a jeho šíření do nižších zeměpisných šířek a následně většího odrazu dopadající sluneční energie na bílých plochách. Planeta zamrzá. Trvá to dlouho, a proč se to za čas v dobré obrátí, není zcela jasné. Možná malý impulz v sluneční aktivitě nebo zdouhavá dynamika oxidu uhličitého pohřbeného v zemských oceánech. Země se znovu probudí k rozkvětu. Takže ve vzdálenější perspektivě máme dobu ledovou jistou, ale teď se bojíme globálního oteplování. V čem je problém? V interpretaci změny klimatu za posledních pár desítek let. Nyní máme přesná a rozsáhlá měření a tak není divu, že je vědci chtějí interpretovat a využívat ve svých modelech. Pomalé globální oteplování v průměru o desetiny stupně v průběhu dekad je nezvratným pozorovaným faktem spolu s nárůstem obsahu oxidu uhličitého v atmosféře. To už probíhalo i mnohokrát v historii. Kamenem úrazu je, zda a do jaké míry za to může technická civilizace člověka a zda by s tím mohl něco dělat? Ač vědci, kteří zkoumají Zemi z delšího historického období říkají, že na takové síly jsme krátkí a naše působení na klima je pro zemi jako kousnutí blechou, tak řada vědců zkoumajících jen „desetiletí či staletí“ vycítila příležitost svést se na populární vlně a mediální kampani. Konec konců získají nové granty a dobré živobytí. Vznikají modely vývoje klimatu. Ovšem problematika je tak složitá, že se získávají široké výsledky podle vložených předpokladů. Příležitosti se chopili i politici a spřážená průmyslová lobby. Máme však vydávat nemalé prostředky na boj s globálním oteplováním, když bychom je mohli lépe využít v boji s hladem a chudobou či zvýšení životní úrovně? Vždyť je pravděpodobné, že si příroda stejně nakonec prosadí svou. Není to nové „poručíme větru dešti“? Jakmile začnou státy něco organizovat, tak se tam ihned objeví příležitost pro korupci, která znehodnotí část vložených prostředků. Proti argumentu vlivu člověka působí i data z historických ledových vrstev v Antarktidě, která napovídají, že nárůstu obsahu oxidu uhličitého v atmosféře vždy předcházela dřívější nárůst teplot. Tedy opačná příčina a následek, než pro kterou nás EU nutí kupovat novodobé odpustky za emise oxidu uhličitého. Vliv člověka na jeho životní prostředí je nesporný. Produkujeme přemíru odpadků a spotřebováváme neobnovitelné zdroje. Vliv je však především lokální, nikoliv globální. Je tedy rozumné šetřit své životní prostředí a chovat se k němu ohleduplně. Paradoxně, nejvíce by pomohlo omezení počtu obyvatel Země, ale takové otázky ještě žádný politik nenastolil. Neměli bychom tedy podlehnout pýše, že můžeme úspěšně zasahovat do mohutných energetických toků celoplanetární povahy. Slunce a Země jsou mocnější hráči. VH

Ženy a květiny

Žena a květina tak nějak patří k sobě. Jako dva estetické vrcholy fauny a flory. Kterou z žen nepotěší kytice k narozeninám, svátku, Valentýnu a možná ještě víc jen tak. Ženy si darované květy dlouze prohlíží, s péčí je aranžují do vázy a hledají pro ně to nejvhodnější místo. Dostávají je rády, nejen pro krásu samotných květů, ale ještě více pro to, že si na ně někdo vzpomněl a chtěl je obdarovat. Květiny mají navíc tu výhodu, že obdarovanou tento dar nijak netiží. Není to pro ni jakýkoli závazek, jen milá pozornost. Živým ženám se dává vždy lichý počet květů, tak pánové pozor na faux pas, zejména u tchyně. Neznám ženu, která by odmítla květinu, dokonce ani, když je na její pyl alergická. Spojení „žena a květina“ ostatně patří mezi základní metafory literatury, podobně jako „spánek a smrt“, „hvězdy a noc“ nebo „čas a řeka“. Skutečně k málo čemu má žena tak vřelý a nostalgický vztah jako ke květinám. Snad pak už jen k svému oblečení,

doplňkům a některé k svému tělu. Všechny pak k penězům. Dotek ženy a květiny vyvolává obdobné asociace, tedy aspoň u těch romantičtějších. Proto obdarováváme ženy květinami, ať už se jedná o manželky, milenky nebo matky. Zatímco u dvou posledně jmenovaných s květinou nikdy nepochybíte, u manželky musíte být poněkud opatrní. Pokud nenosíte ženě květiny pravidelně, tak vaše zjevení se večer spugetem může vyvolat spíše podezření a dotazy. Také mezi odeznáním hádky či nedorozumění musí proběhnout určitá inkubační doba, aby květina splnila svůj účel. Jinak se dočkáte spíše jizlivého „Chtěl by sis to žehlit, co? Ale měl by ses nad sebou spíš zamyslet“. Také nejde jen o to ženě květiny přinést, ale umět ji je dát. To je tím důležitější, čím řídkěji je nosíte. Můžete začít třeba takhle... „Jak jsem dnes šel utahaný z práce, tak jsem si najednou uvědomil, jak moc se na Tebe těším, jak Tě kvůli tomu novému projektu zanedbávám a přitom Ty jsi to nejlepší, co mi život dal. Víš, žádná květina to nedokáže adekvátně vyjádřit, ale přes to jsem to zkusil“. Vaše prohlášení by mělo obsahovat prvky kajícího a ujištění, možná i příslibu. Jistě, jsme jen muži a tedy tvorové chybující a proto květina je ideálním prostředkem jak tyto chyby aspoň částečně napravovat.

Pokud to s vámi dojde tak daleko, že budete cítit nutkavou potřebu nějaké ženě poslat třeba 101 růží, pak je vhodnější ji tuto kytici nechat poslat nějakou specializovanou firmou. Muž balancující s plnou náručí květin vypadá směšně a je lepší, když je směšný poslíček, než vy. Jistě jsou i výjimky. Když rockerce nebo motorkářce v kůži přinesete květinu, můžete se dočkat i nefalšovaného údivu a výroku „Tys upad? Seš nemocnej? Kdybys radši sehnal jointa“. Ale ani to by vás nemělo odradit. I ona z toho jednou vyroste a geny se prosadí. Naše babičky (a možná i dědečkové) se ještě vyznaly v tzv. květomluvě a každá květina sdělila obdarované něco jiného. S tím si našťásti už nemusíme lámat hlavu. Jednak by tomu dnešní ženy už stejně nerozuměly a pak je lepší, když jim to řekneme sami.

Z knihy "Vše, co jsem v životě potřeboval vědět mi pověděla má žena".

Tajemné číslo π

Odedávna lidi fascinovalo číslo π , později nazvané i Ludolfovo, které vyjadřuje poměr obvodu kruhu (ležícího v rovině) k jeho průměru. Je označované řeckým písmenem π , podle řeckého περιφέρεια *periférea*, obvod. Toto číslo bylo známo již v antice, např. Babyloňané používali asi v roce 2000 př. n. l. hodnotu $25/8 = 3,125$. Egypťané v té době používali hodnotu 3,16045 (podle jiných nálezů ale Egypťané používali hodnotu 22/7, tedy 3,14285). Od té doby bylo číslo vyčísleno na obrovský počet cifer. Jeho přesná hodnota nebude totiž nikdy známa, protože jde o číslo *iracionální*, nedá se vyjádřit jako zlomek s celočíselnými koeficienty (a jeho přesnou hodnotu nelze zapsat konečným desetinným rozvojem). π je dokonce *transcendentní*, tzn., neexistuje žádný polynom s racionálními koeficienty, jehož by π bylo kořenem. UVědomili jste si, že tedy i každý obvod nebo plocha kruhu musí být také iracionální a přesně numericky nevyjádřitelná? Existuje i řada zajímavých vzorců, které svazují π s jiným obdobně zajímavým Eulerovým číslem e :

$$e^{i\pi} + 1 = 0 \quad e^{i\frac{\pi}{2}} = i$$

Jsou i mnemotechnické pomůcky pro zapamatování si čísla π (pomocí počtu písmen ve slově): *Sám u sebe v hlavě magického pí číslic deset mám.* (9 za desetinnou čárkou); *Lin a kapr u hráze prohlídli si rybáře, udici měl novou, jikrnáči neuplovou.* (12 za desetinnou čárkou); *Mám ó bože ó velký pamatovat si takový cifer řád, velký slovutný Archimedes, pomáhej trápenému, dej mu moc, nazpaměť nechť odříká ty slavné sice, ale tak protivně nám, ach, číslice Ludolfovy!* (30 číslic za desetinnou čárkou). A teď zapátrejte ve své školní paměti a zopakujte si vzorec na obvod a plochu kruhu a plochu a objem koule. Jsou tam ještě?

Logická úloha

Dokážete rozdělit dort třemi rovnými řezy na 8 částí?

Dokážete rozdělit čtverec na 13 úplně shodných dílů?

Jak to vidí informatik

1. Jedna lidská buňka obsahuje 75 MB genetických informací.
2. Jedna spermie tedy 37,5 MB.
3. V jednom mililitru spermatu je 100 milionu spermií
4. Při ejakulaci trvající v průměru 5 sekund se uvolní asi 2,25 ml spermatu.
5. Výpočtem zjistíme, že datová propustnost mužského penisu je $(37,5M \times 100M \times 2,25) / 5 = 1687,5$ Terabajtu za sekundu
6. Ve výsledku máme, že ženské vajíčko je schopno odolávat DoS útokům o objemu více než 1,5 Petabajtu za vteřinu a přitom propustí jen jediný datový paket. Tím pádem je to nejrobustnější hardwarový firewall na světě.
7. Ale tenhle jeden paket, který propustí, vám shodí celý systém na 9 měsíců. z netu

Jak je to s naší svobodou slova?

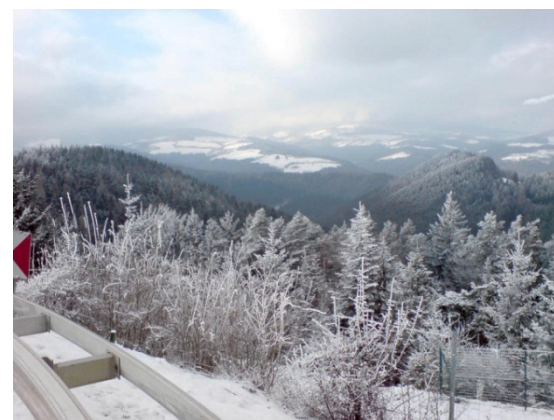
Divíme se emotivním reakcím muslimů na karikatury a vtipy na jejich víru v rámci naší svobody slova, kterou tolik stavíme na odív. Je ale naše svoboda slova skutečně tak široká, jak tvrdíme? Co například „popírání holokaustu“ jako trestný čin? Není to vlastně ponižující pro jeho oběti, že je musí chránit zákon, že prostě jen nestačí automatický morální odsudek většiny lidí? Když je holocaust tak jednoznačný a absolutně nepopíratelný, doložený svědectvími a historicky prokázaný, proč je vehementně potírána jakákoli diskuse o něm? Pokud pomineme ty vyložené fašistické popírače, tak ostatní se zabírali otázkami, zda vůbec bylo v technických možnostech Osvětimi popřít tolik lidí, proč se v komorách nenalezly stopy kyanidů apod. To už je o aspoň nějaké věcné diskusi, která by neměla být a priori trestná. Řada z nich, jako Germar Rudolf, David Irving nebo Ernst Zündel byla skutečně odsouzena. Problémy měla i obhájkyně posledně jmenovaného, když před soudem citovala „zakázanou literaturu“ a iránského presidenta. Hlavními argumenty odpůrců trestnosti zpochybňování holokaustu jsou ty, že historie by měla být objevená na základě svobodného bádání, jehož výsledky by měly být posuzovány na základě vědeckých argumentů, nikoliv právních zákazů. Perzekuce lidí za vyjádření jejich politického či vědeckého názoru je výrazným pošlapáním svobody slova. I řada historiků, včetně těch židovských se vyjádřila proti trestnímu postihu za popírání holokaustu. Jde zejména o tyto: Noam Chomsky, Timothy Garton Ash, Alain Finkelkraut, Christoph Blocher a Deborah Lipstadtová. Možná řeknete ano, přece jen je rozdíl v tom popírat holocaust, anebo nás přesvědčovat, že na odvrácené straně Měsíce jsou mimozemšťané, kteří nás příští měsíc napadnou. Je to podvědomá obava, aby se tyto aspekty druhé světové války někdy neopakovaly. Jenomže historie se neopakuje. Ta se vyvíjí ve spirále. Nepochybně nějaké zlo zase přijde, ale bude jiné a posunutě. Obávám se, aby se nevyvinulo z nově se rodícího náboženství – ekologizmu.

Obdobně je naše civilizace citlivá na rasové otázky a menšiny. Proč nejsou povoleny nebo jsou aspoň krajně nežádoucí např. výzkumy IQ jednotlivých ras apod. Mne osobně výroky typu: „Bílá rasa nemá žádné mimořádné schopnosti a na žebříčku IQ ras je uprostřed. Je inteligentnější než černoši a hloupější než Asiaté“, neuráží ani nijak neiritují a obdobně otázky považují ji za legitimní v rámci přirozené lidské zvědavosti. Otázka samozřejmě zní, komu co přinesou, když se jich chopí politici. Považují za samozřejmé, že všichni lidé jsou si rovni po právní stránce, ale už ne po stránce fyzické. Je přece evidentní, že někdo rychle běhá, zatímco druhý zná několik jazyků a třetí má problém se naučit ten svůj mateřský. Chránit slabé a ohrožené je součástí humanizmu, ale není při tom třeba i cudně zakrývat existující rozdíly. Obdobně je evropská společnost citlivá na práva menšin. Celá staletí platilo, že rozhoduje většina a ta menšina se musí přizpůsobit a je odkázána na blahosklonnost většiny. Nyní se někdy zdá, že to překmitlo až na druhou stranu. Než aby vznikl problém menšin, musí se uskrovnit většina. Kupodivu to platí především v rasově odlišných skupinách a ne už tolik v rámci jedné rasy. Přesto tento přístup neslaví velké úspěchy, když se podíváme na Kosovské Albáncie, evropské gastarbeitry nebo romský problém. Jsem pro ostřejší postup proti

neonacistům a anarchistům, ale šokovala mě netová zpráva, že je prošetřován prodejce desek Bontonland, zda nepropaguje rasismus díky popisce produktu: "Orlík je znám tím, že nepřímo ve svých písničkách propagoval rasismus. Nejinak je tomu u této desky. Jmenujme například písničku Bílá liga, Zrůdy a další," anoncuje prodejce na internetu, na což před časem upozornil server *Tyden.cz*. Text zarazil i soudního znalce v oboru extremismu Miroslava Mareše. Podle něj odpovědnému zaměstnanci firmy reálně hrozí trestní stíhání. To už trochu připomíná inkvizici a hledání kacířů za každou cenu. Vzpomeňme i před časem na vydání Hitlerova Mein Kampf. Namísto demokratického „kdo je zvědavý ať si přečte, kdo se obává, ať obloukem obejde“ byl vydavatel původně odsouzen. Nyní policie vyšetřuje i vydání dalšího sporného díla literární rasistické fikce Turnerovy deníky. Němečtí hasiči z Chotěbuzi narazili, když si na trička nechali vytisknout motto: „Rychlí jako chrti, pružní jako kůže a tvrdí jako Kruppova ocel“. Někdo vytáhl, že tato slova náhodou padla v r. 1935 z Hitlerových úst na sjezdu Hitlerjugend. Mám pocit, že stát i EU si to velmi zjednodušuje. Místo aby rázně trestal až činy, pasuje se do role toho, kdo bude rozhodovat, co občané smí číst slyšet a říkat. To tu ostatně už jednou bylo.

Netěšíme se tedy takové svobodě slova, jak je nám předkládáno a jakou bychom chtěli mít. Uznávám, že svoboda jedněch by neměla narušovat svobodu druhých. Občas mě to však zlobí, protože omezování svobody jde často dále, než se zdá rozumné. Samozřejmě k tomu přispívají teroristé a extremisté svou nezodpovědností. Ale také se to hodí centrální státní moci, protože, který ovčák by nechtěl mít své ovečky pod kontrolou?

Nemáme nikdy absolutní svobodu slova také z morálních důvodů, protože vždy platí „že něco se sluší a něco nesluší“. Slovo je totiž mocné a to jednou vyřčené nelze už vzít zpět. Kéž o tom však raději rozhoduje to dobré v nás, než zákon. *Z netu a hlavy*

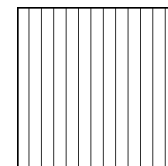

Nevážně o původu názvů

Přivést na buben

Velkouzenářova dcera Hedvika se zbláznila do potulného herce a toto dobrodružství nezůstalo bohužel bez následků. V rodině byl poprask a tak se rychle hledal solidní ženich. Když vše selhalo, došlo až na ne příliš duchaplného hoteliérovu synka Huberta s masnou patkou a křivým předkusem. Tomu se modrooká vlnadná Hedvika líbila a tak se nebránil. Mládenci se však Hubertovi posmívali, že si ho velkouzenářova dcera „přivedla na buben“, neboť pod svatebními šaty se ale už velmi silně rýsovalo Hedvičino zakulacené břicho. Do dvou let dokázala Hedvika zlikvidovat i Hubertovo jmění a přispět a tak k zdomácnění tohoto rčení.

Řešení úloh: *Dort - Čtyři části a dva řezy jsou v pohodě. Nyní stačí rozříznout dort horizontálně (oddělit horní a dolní půlku)*
Čtverec -

A slovo závěrem

Ti pozornější si všimli, že *OISovin* byla už celá kopa. Kopa *OISovin* je víc, než kopa vajec, protože vytvořit jeden exemplář trvá déle, než slepici snést vejce. Zase takové vejce na slanič... ale doufám, že i četba *OISovin* přinese občas požitky. Správně tušíte, že je asi píšu rád, protože jinak bych to tak dlouho nevydržel. Jednak je příjemné se podělit se zajímavostmi nebo nápady a druhak mi evokují ty idylické doby OISu, kdy byl v dobré společnosti čas na legraci, komunikaci i diferenciální rovnice. Tak nezbyvá, než doufat, že u vás je to obdobné.